01/03/2024

Οσία Δομνίνα: Ο θερμός έρωτάς της προς τον Θεό

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Δομνίνα

1

Η θαυμαστή Δομνίνα, ζηλεύοντας τον βίο του θεσπέσιου Μάρωνα [όσιος Μάρων], τον οποίον αναφέραμε πριν, έχτισε στον κήπο του μητρικού της σπιτιού μια μικρή καλύβα, κατασκευασμένη από καλάμια καλαμποκιού· μένοντας μέσα σ' εκείνη όλη τη μέρα καταβρέχει με τα δάκρυα όχι μόνο τα μάγουλά της, αλλά και τα τρίχινα ρούχα της διότι με τέτοια ρούχα σκεπάζει το σώμα της.

Γύρω στην ώρα που λαλούν οι πετεινοί πηγαίνει στον ιερό ναό, που δεν είναι μακριά, μαζί με άλλες γυναίκες και άνδρες για να υμνωδήσει τον Δεσπότη των όλων.

Αυτό το κάνει όχι μόνο όταν αρχίζει η μέρα, αλλά και όταν τελειώνει, επειδή πιστεύει ότι ο χώρος που είναι αφιερωμένος στον Θεό είναι περισσότερο

αξιοθαύμαστος από κάθε άλλον τόπο και αυτό το δι δάσκει και στους άλλους. Γι’ αυτό τον περιποιήθηκε ιδιαιτέρως, πείθοντας τη μητέρα της και τ’ αδέλφιά της ν’ αφιερώσουν την περιουσία τους σ’ αυτόν.

2

Ως τροφή έχει φακή μουσκεμένη με νερό. Και υποφέρει όλη αυτή την άσκηση, αν και έχει κατασκελετωμένο και μισοπεθαμένο σώμα.

Λεπτότατο και μεμβρανώδες δέρμα περιβάλλει λεπτά κόκαλα, παρουσιάζεται σε όσους θέλουν να την δουν, άνδρες και γυναίκες, χωρίς να βλέπει το πρόσωπό τους ούτε να εκθέτει σε άλλον το δικό της πρόσωπο· διότι σκεπάζεται προσεχτικά με τον μανδύα της και σκύβει μέχρι τα γόνατα, μιλάει λεπτά και σιγανά και πάντα συνοδεύει με δάκρυα αυτά που λέγει.

Πολλές φορές πήρε το δεξί μου χέρι και αφού το τοποθέτησε πάνω στα μάτια της όταν το άφησε ήταν τόσο βρεγμένο, ώστε έσταζε από το χέρι το δάκρυ.

Ποιος λόγος θα μπορούσε επάξια να επαινέσει αυτήν που, αν και έχει τόσο μεγάλο πλούτο αρετής, δακρύζει και θρηνεί και αναστενάζει όμοια μ’ αυτούς που ζουν στην έσχατη φτώχεια;

Διότι εκείνο το δάκρυ το γεννά ο θερμός έρωτας προς τον Θεό, φλογίζοντας τον νού προς τη θεία θεωρία και κεντώντας με τος ακίδες για να τον βιάσει να φύγει από εδώ.

3

Και, ενώ όλη την ημέρα και όλη τη νύχτα ασχολείται μ’ αυτά, δεν παραμελεί ούτε τα άλλα είδη της αρετής, αλλά φροντίζει όσο μπορεί τους άριστους αγωνιστές που αναφέραμε και εκείνους που παραλείψαμε.

Εξ άλλου περιποιείται και εκείνους που έρχονται κοντά της, συμβουλεύοντάς τους να κατεβούν στον ποιμένα του χωριού, στέλλοντας η ίδια όλα τα απαραίτητα. Διότι είναι στη διάθεσή της για τις δαπάνες η περιουσία της μητέρας της και των αδελφών της που κερδίζει την ευλογία από αυτήν. Και εγώ όταν φθάνω σ’ εκείνο το μέρος (που βρίσκεται στα νότια της χώρας μας) μου στέλλει ψωμιά και καρπούς και μουσκεμένη φακή.

Από τον τόμο «Φιλοκαλία των νηπτικών και ασκητικών», Θεοδωρήτου Κύρου, «Φιλόθεος Ιστορία η ασκητική πολιτεία» των Πατερικών Εκδόσεων «Γρηγόριος ο Παλαμάς». Κείμενο, μετάφραση, σχόλια Σταυρούλα Ζαχαριάδου, Θεολόγος.

(Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος / Πηγή: pemptousia.gr)